

Arrest

nr. 68 868 van 20 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake eerste verzoeker, V.S., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, S.V.(...), verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U werd op 13/11/1990 in Yerevan geboren. In 1993 verhuisde u samen met uw ouders, V.G.(...) (OV X) en S.L.(...) (OV X) naar Rusland. In 2005 werd u er aangevallen door skinheads. U werd geslagen en ontving hiervoor medische verzorging. In 2006 keerde u met uw ouders terug naar Armenië. In datzelfde jaar werd u voor het eerst opgeroepen door het leger om een medisch vooronderzoek te ondergaan in het kader van uw legerdienst. Op 1 maart 2008 ging u met enkele vrienden naar de manifestaties ten voordele van presidentskandidaat Levon Ter Petrosyan. U werd er door de politie opgepakt. De dag nadien werd u door uw vader vrijgekocht. U kwam wel op een zwarte lijst terecht. In datzelfde jaar werd u opgeroepen om uw militaire dienst te doen. Eerst moest u een algemeen medisch onderzoek

ondergaan. Uw vader betaalde 5000 dollar opdat u van de legerdienst zou worden vrijgesteld. U kreeg echter slechts een uitstel van 3 jaar omwille van medische redenen. Op 04/04/2011 werd u telefonisch gemeld dat u zich de dag nadien op het militair commissariaat diende aan te melden voor uw legerdienst. Op 05/04/2011 ging u samen met uw vader naar het militair commissariaat. Uw vader maakte hen duidelijk dat u medisch niet in staat was om uw legerdienst te vervullen. Bovendien was de periode waarvoor u vrijgesteld werd nog niet verlopen. Er werd echter gezegd dat u naar het grensgebied met Azerbeidjan zou worden gestuurd omwille van uw deelname aan de betogingen ten voordele van Levon Ter Petrosyan. Uw vader werd vervolgens hardhandig naar buiten geleid. Toen u probeerde tussen te komen kreeg u een slag waardoor u het bewustzijn verloor.

Uw vader nam u vervolgens op en jullie mochten gaan. Toen jullie naar buiten gingen hoorde u de beambten nog tegen uw vader zeggen dat ze u nog zouden komen halen. Diezelfde dag ging uw vader naar het militair parket om klacht in te dienen tegen uw oproeping en het geweld dat op het militair commissariaat werd gebruikt. Zijn verklaringen werden door de rechercheur genoteerd waarna uw vader de weerslag van zijn verklaringen ondertekende. Er werd hem gezegd dat hij de volgende ochtend moest terugkeren. Op 06/04/2011 ging uw vader terug naar het militair parket. Er werd hem gezegd dat de klacht niet werd aanvaard. Het bevel hiertoe kwam van hogerop. Omwille van het feit dat u tijdens de betogingen werd gearresteerd en dat uw naam geregistreerd werd moest u als straf naar Azerbeidjan of u moest naar de cel. Diezelfde dag ging u met uw ouders naar Aparam waar uw tante woonde. Uw vader keerde terug naar jullie woonplaats om te kijken wat er nog kon gebeuren. Op 07/04/2011 kwam de militaire politie naar uw huis. Ze vroegen aan uw vader waar u zich bevond en stelden dat u zich zeker bij het militair commissariaat moest aanmelden. Uw paspoort werd ook door hen in beslag genomen. Hierna ging uw vader terug naar Aparam. Via een kennis van uw moeder werd de reis geregeld. Op 25/04/2011 nam u samen met uw ouders het vliegtuig naar Kiev. U reisde onder een valse identiteit. Op 14/05/2011 vertrokken jullie per auto vanuit Kiev naar België waar jullie op 16/05/2011 aankwamen. Jullie dienden er diezelfde dag een asielaanvraag in. Om uw asielaanvraag te ondersteunen legden jullie volgende documenten neer: een bewijs van uitstel van uw legerdienst, de geboortektes van uw ouders, het rijbewijs van uw vader en het militair boekje van uw vader.

B. Motivering

U vreesde dat u omwille van uw deelname aan de manifestaties in 2008 op een onwetmatige en dwangmatige manier door het leger naar het grensgebied met Azerbeidjan zou worden gestuurd om uw dienstplicht daar te vervullen (CGVS p.4-5). Echter werden vaststellingen gedaan die uw vervolgingsvrees ongelooftwaardig maken.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat er op de luchthaven van Yerevan zeer strikte identiteitscontroles plaatsvinden. Zo wordt onder meer het voorgelegde paspoort gescand en wordt dit document op een grondige manier door de douanebeambte bekeken. Deze persoonsgegevens worden daarna aan allerlei databases gekoppeld en nagetrokken. Bijgevolg kan worden besloten dat er zeer strikte identiteitscontroles plaatsvinden en dat het voorgelegde paspoort zorgvuldig wordt gecontroleerd. Daarnaast wordt er op de Armeense luchthavens strikt gecontroleerd op mensen die door het leger werden opgeroepen om hun militaire dienst te vervullen. Na een oproeping voor de legerdienst mag men immers het land niet meer verlaten (zie landeninformatie 4, 6).

U verklaarde echter dat - nadat u werd opgeroepen door het leger - u met het vliegtuig naar Kiev reisde. Op de luchthaven van Yerevan werd u persoonlijk gecontroleerd en werden zelfs uw vingerafdrukken genomen. U verklaarde hierbij dat u met een vals paspoort reisde – uw echt paspoort was immers door de militaire politie in beslag genomen. U kon echter slechts weinig informatie over dit valse paspoort geven. Behalve de naam en de voornaam kende u geen andere gegevens die dit paspoort zou vervatten. Zo wist u niet welke geboortedatum u onder uw valse identiteit had. Of er een visum instond wist u evenmin te vertellen (CGVS p.3-4). Gezien de strikte paspoortcontroles op de luchthaven van Yerevan is het weinig aannemelijk dat u niet op de hoogte bent van dergelijke basisinformatie. Bijgevolg zijn uw verklaringen betreffende uw uitreis uit Armenië niet geloofwaardig. Ook blijkt uit uw verklaringen dat u bij uw inreis in de Europese Unie of de Schengen zone niet persoonlijk werd gecontroleerd, dit ondanks het feit dat u toen met de auto reisde. U stelde enkel dat de passeur bij de grenscontroles jullie documenten toonde (CGVS p.4). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u, op uw naam na, geen informatie kon geven over uw reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant amper op de hoogte heeft gebracht van het soort document / (valse) paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg zijn ook uw verklaringen betreffende uw inreis in Europa niet geloofwaardig.

Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Armeens paspoort bewust heeft achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden.

Dit vermoeden wordt bevestigd omwille van het feit dat u bedrieglijke verklaringen betreffende het ontvangen van een visum aflegde. U verklaarde dat u nooit een visum heeft verkregen (CGVS p.3). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt echter dat er op 31/03/2011 een visum door Spanje aan S.V.(...) werd uitgereikt. Deze naam komt overeen met het enige document dat u neerlegt (bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd uw naam verkeerdelijk als S.(...) geschreven; zie CGVS p. 3, DVZ Verklaringen 1). De geboortedatum op dit visum, 13/11/1990, komt overeen met uw geboortedatum. Ten slotte komen ook de namen van uw ouders, G.(...) en L.(...), met uw gegevens overeen (landeninformatie 7). Bijgevolg is er geen enkele reden tot twijfel dat u van de Spaanse autoriteiten een visum heeft ontvangen. Toen u met de desbetreffende informatie werd geconfronteerd stelde u dat dit mogelijk was omdat de passeurs dit misschien voor u in Kiev hadden geregeld (CGVS p.4). Dit is echter niet geloofwaardig. Het eerste contact dat u en uw ouders met de passeurs hadden was immers op 10/04/2011. Op 07/04/2011 werd er voor het eerst contact gelegd met de kennis die dit kon regelen (CGVS vader p.3). Bijgevolg is het niet geloofwaardig dat de passeur, met wie er voordien op geen enkele wijze contact was, op 29/03/2011 een visumaanvraag voor u zou regelen. Hij wist toen immers nog niet dat hij uw reis zou regelen. Bovendien wordt een visum op naam uitgegeven waardoor het weinig nut heeft om dit onder uw echte naam aan te vragen terwijl u onder een valse naam reist.

Gezien uw beperkte kennis, in het licht van de strenge identiteitscontroles op de luchthaven van Yerevan en aan de grenzen van de Schengenzone, over enkele basisgegevens van uw (beweerde vals) paspoort én uw bedrieglijke verklaringen betreffende het verkrijgen van een visum dient te worden besloten dat u het niet aannemelijk kan maken dat u met een valse identiteit Armenië verliet. Bijgevolg moet worden geconcludeerd dat u legaal en met een uitreis toestemming Armenië verliet. Omwille van het feit dat, zoals uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt, men niet op een legale wijze Armenië kan verlaten nadat men voor de legerdienst werd opgeroepen, kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u in april 2011 door het leger werd opgeroepen om uw legerdienst te vervullen.

Voorts legt u geen enkele document neer dat de door u verklaarde vervolgingsvrees kan ondersteunen. Noch van het feit dat u in 2011 door het militair commissariaat werd opgeroepen, noch van de klacht die uw vader bij het militair parket neerlegde legt u enig bewijsstuk neer. U stelde dat het omwille van uw arrestatie in 2008 was dat u op een onwettelijke en dwangmatige manier voor uw legerdienst werd opgeroepen. Maar ook van deze arrestatie legt u geen enkel bewijsstuk neer. Het enige document dat u neerlegt geeft enkel aan dat u in 2008 omwille van medische redenen tijdelijk ongeschikt werd verklaard voor het vervullen van uw legerdienst. Na 3 jaar zou u een nieuwe medische controle moeten ondergaan om te kijken of u dan in staat bent om uw legerdienst te vervullen (CGVS p.3). Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat u geen enkel bewijsstuk neerlegt ter ondersteuning van uw vervolgingsvrees.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden in de nasleep van uw betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008 (zie CGVS p. 5: u verklaart dat u toen op een zwarte lijst werd geplaatst en de staat u moest straffen door u voor uw legerdienst op onwettelijke en dwangmatige op te roepen, dit zonder de vereiste medische controle, opdat u uw legerdienst in het grensgebied met Azerbeidjan zou vervullen) niet aannemelijk.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens

volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft.

Bovenstaande elementen zorgen er dan ook voor dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

De overige door u en uw ouders voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De geboorteaktes van uw ouders, het militair boekje van uw vader en het rijbewijs van uw vader bevat enkel persoonlijke gegevens maar geven geen informatie over jullie asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing inzake tweede verzoeker, G.V., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, V.G.(...), verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense afkomst te zijn.

U werd op 28/09/1958 te Yerevan geboren. U bent getrouwd met S.L.(...) (OV 6.814.007) met wie u een zoon, S.V.(...) (OV 6.814.004), heeft. Op 25/04/2011 nam u samen met uw gezin het vliegtuig naar Kiev. Op 14/05/2011 vertrokken jullie per auto vanuit Kiev naar België waar jullie op 16/05/2011 aankwamen. Jullie dienden er diezelfde dag een asielaanvraag in. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw zoon werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw zoon S.V.(...) (CGVS p.4). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. De beslissing werd mede op basis van uw verklaringen genomen. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw zoon luidt als volgt:

"U vreesde dat u omwille van uw deelname aan de manifestaties in 2008 op een onwetmatige en dwangmatige manier door het leger naar het grensgebied met Azerbeidjan zou worden gestuurd om uw dienstplicht daar te vervullen (CGVS p.4-5). Echter werden vaststellingen gedaan die uw vervolgingsvrees ongelooftwaardig maken.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat er op de luchthaven van Yerevan zeer strikte identiteitscontroles plaatsvinden. Zo wordt onder meer het voorgelegde paspoort gescand en wordt dit document op een grondige manier door de douanebeambte bekeken. Deze persoonsgegevens worden daarna aan allerlei databases gekoppeld en nagezien. Bijgevolg kan worden besloten dat er zeer strikte identiteitscontroles plaatsvinden en dat het voorgelegde paspoort zorgvuldig wordt gecontroleerd. Daarnaast wordt er op de Armeense luchthavens strikt gecontroleerd op mensen die door het leger werden opgeroepen om hun militaire dienst te vervullen. Na een oproeping voor de legerdienst mag men immers het land niet meer verlaten (zie landeninformatie 4, 6).

U verklaarde echter dat - nadat u werd opgeroepen door het leger - u met het vliegtuig naar Kiev reisde. Op de luchthaven van Yerevan werd u persoonlijk gecontroleerd en werden zelfs uw vingerafdrukken genomen. U verklaarde hierbij dat u met een vals paspoort reisde – uw echt paspoort was immers door de militaire politie in beslag genomen. U kon echter slechts weinig informatie over dit valse paspoort geven. Behalve de naam en de voornaam kende u geen andere gegevens die dit paspoort zou vervatten. Zo wist u niet welke geboortedatum u onder uw valse identiteit had. Of er een visum instond wist u evenmin te vertellen (CGVS p.3-4). Gezien de strikte paspoortcontroles op de luchthaven van Yerevan is het weinig aannemelijk dat u niet op de hoogte bent van dergelijke basisinformatie. Bijgevolg zijn uw verklaringen betreffende uw uitreis uit Armenië niet geloofwaardig. Ook blijkt uit uw verklaringen dat u bij uw inreis in de Europese Unie of de Schengen zone niet persoonlijk werd gecontroleerd, dit ondanks het feit dat u toen met de auto reisde. U stelde enkel dat de passeur bij de grenscontroles jullie documenten toonde (CGVS p.4). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat er bij binnenkomst

van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u, op uw naam na, geen informatie kon geven over uw reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant amper op de hoogte heeft gebracht van het soort document / (valse) paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg zijn ook uw verklaringen betreffende uw inreis in Europa niet geloofwaardig.

Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Armeens paspoort bewust heeft achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden.

Dit vermoeden wordt bevestigd omwille van het feit dat u bedrieglijke verklaringen betreffende het ontvangen van een visum aflegde. U verklaarde dat u nooit een visum heeft verkregen (CGVS p.3). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt echter dat er op 31/03/2011 een visum door Spanje aan S.V.(...) werd uitgereikt. Deze naam komt overeen met het enige document dat u neerlegt (bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd uw naam verkeerdelijk als S.(...) geschreven; zie CGVS p. 3, DVZ Verklaringen 1). De geboortedatum op dit visum, 13/11/1990, komt overeen met uw geboortedatum. Ten slotte komen ook de namen van uw ouders, G.(...) en L.(...), met uw gegevens overeen (landeninformatie 7). Bijgevolg is er geen enkele reden tot twijfel dat u van de Spaanse autoriteiten een visum heeft ontvangen. Toen u met de desbetreffende informatie werd geconfronteerd stelde u dat dit mogelijk was omdat de passeurs dit misschien voor u in Kiev hadden geregeld (CGVS p.4). Dit is echter niet geloofwaardig. Het eerste contact dat u en uw ouders met de passeurs hadden was immers op 10/04/2011. Op 07/04/2011 werd er voor het eerst contact gelegd met de kennis die dit kon regelen (CGVS vader p.3). Bijgevolg is het niet geloofwaardig dat de passeur, met wie er voordien op geen enkele wijze contact was, op 29/03/2011 een visumaanvraag voor u zou regelen. Hij wist toen immers nog niet dat hij uw reis zou regelen. Bovendien wordt een visum op naam uitgegeven waardoor het weinig nut heeft om dit onder uw echte naam aan te vragen terwijl u onder een valse naam reist.

Gezien uw beperkte kennis, in het licht van de strenge identiteitscontroles op de luchthaven van Yerevan en aan de grenzen van de Schengenzone, over enkele basisgegevens van uw (beweerde vals) paspoort én uw bedrieglijke verklaringen betreffende het verkrijgen van een visum dient te worden besloten dat u het niet aannemelijk kan maken dat u met een valse identiteit Armenië verliet. Bijgevolg moet worden geconcludeerd dat u legaal en met een uitreis toestemming Armenië verliet. Omwille van het feit dat, zoals uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt, men niet op een legale wijze Armenië kan verlaten nadat men voor de legerdienst werd opgeroepen, kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u in april 2011 door het leger werd opgeroepen om uw legerdienst te vervullen.

Voorts legt u geen enkele document neer dat de door u verklaarde vervolgingsvrees kan ondersteunen. Noch van het feit dat u in 2011 door het militair commissariaat werd opgeroepen, noch van de klacht die uw vader bij het militair parket neerlegde legt u enig bewijsstuk neer. U stelde dat het omwille van uw arrestatie in 2008 was dat u op een onwettelijke en dwangmatige manier voor uw legerdienst werd opgeroepen. Maar ook van deze arrestatie legt u geen enkel bewijsstuk neer. Het enige document dat u neerlegt geeft enkel aan dat u in 2008 omwille van medische redenen tijdelijk ongeschikt werd verklaard voor het vervullen van uw legerdienst. Na 3 jaar zou u een nieuwe medische controle moeten ondergaan om te kijken of u dan in staat bent om uw legerdienst te vervullen (CGVS p.3). Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat u geen enkel bewijsstuk neerlegt ter ondersteuning van uw vervolgingsvrees.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden in de nasleep van uw betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008 (zie CGVS p. 5: u verklaart dat u toen op een zwarte lijst werd geplaatst en de staat u moest straffen door u voor uw legerdienst op onwetmatige en dwangmatige op te roepen, dit zonder de vereiste medische controle, opdat u uw legerdienst in het grensgebied met Azerbeidjan zou vervullen) niet aannemelijk.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft.

Bovenstaande elementen zorgen er dan ook voor dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

De overige door u en uw ouders voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De geboorteaktes van uw ouders, het militair boekje van uw vader en het rijbewijs van uw vader bevat enkel persoonlijke gegevens maar geven geen informatie over jullie asielmotieven.”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing inzake derde verzoekster, L.S., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, S.L.(...), verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense afkomst te zijn. U werd op 28/09/1958 te Yerevan geboren. U bent getrouwd met V.G.(...) (OV 6.814.009) met wie u een zoon, S.V.(...) (OV 6.814.004), heeft. Op 25/04/2011 nam u samen met uw gezin het vliegtuig naar Kiev. Op 14/05/2011 vertrokken jullie per auto vanuit Kiev naar België waar jullie op 16/05/2011 aankwamen. Jullie dienden er diezelfde dag een asielaanvraag in. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw zoon werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw zoon S.V.(...) (CGVS p.2). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw zoon luidt als volgt:

“U vreesde dat u omwille van uw deelname aan de manifestaties in 2008 op een onwetmatige en dwangmatige manier door het leger naar het grensgebied met Azerbeidjan zou worden gestuurd om uw dienstplicht daar te vervullen (CGVS p.4-5). Echter werden vaststellingen gedaan die uw vervolgingsvrees ongeloofwaardig maken.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat er op de luchthaven van Yerevan zeer strikte identiteitscontroles plaatsvinden. Zo wordt onder meer het voorgelegde paspoort gescand en wordt dit document op een grondige manier door de douanebeambte bekeken. Deze persoonsgegevens worden daarna aan allerlei databases gekoppeld en nagetrokken. Bijgevolg kan worden besloten dat er zeer strikte identiteitscontroles plaatsvinden en dat het voorgelegde paspoort zorgvuldig wordt gecontroleerd. Daarnaast wordt er op de Armeense luchthavens strikt gecontroleerd op mensen die door het leger werden opgeroepen om hun militaire dienst te vervullen. Na een oproeping voor de legerdienst mag men immers het land niet meer verlaten (zie landeninformatie 4, 6).

U verklaarde echter dat - nadat u werd opgeroepen door het leger - u met het vliegtuig naar Kiev reisde. Op de luchthaven van Yerevan werd u persoonlijk gecontroleerd en werden zelfs uw vingerafdrukken genomen. U verklaarde hierbij dat u met een vals paspoort reisde – uw echt paspoort was immers door de militaire politie in beslag genomen. U kon echter slechts weinig informatie over dit valse paspoort geven. Behalve de naam en de voornaam kende u geen andere gegevens die dit paspoort zou vervatten. Zo wist u niet welke geboortedatum u onder uw valse identiteit had. Of er een visum instond

wist u evenmin te vertellen (CGVS p.3-4). Gezien de strikte paspoortcontroles op de luchthaven van Yerevan is het weinig aannemelijk dat u niet op de hoogte bent van dergelijke basisinformatie. Bijgevolg zijn uw verklaringen betreffende uw uitreis uit Armenië niet geloofwaardig. Ook blijkt uit uw verklaringen dat u bij uw inreis in de Europese Unie of de Schengen zone niet persoonlijk werd gecontroleerd, dit ondanks het feit dat u toen met de auto reisde. U stelde enkel dat de passeur bij de grenscontroles jullie documenten toonde (CGVS p.4). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u, op uw naam na, geen informatie kon geven over uw reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant amper op de hoogte heeft gebracht van het soort document / (valse) paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg zijn ook uw verklaringen betreffende uw inreis in Europa niet geloofwaardig.

Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Armeens paspoort bewust heeft achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden.

Dit vermoeden wordt bevestigd omwille van het feit dat u bedrieglijke verklaringen betreffende het ontvangen van een visum aflegde. U verklaarde dat u nooit een visum heeft verkregen (CGVS p.3). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt echter dat er op 31/03/2011 een visum door Spanje aan S.V.(...) werd uitgereikt. Deze naam komt overeen met het enige document dat u neerlegt (bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd uw naam verkeerdelijk als S.(...) geschreven; zie CGVS p. 3, DVZ Verklaringen 1). De geboortedatum op dit visum, 13/11/1990, komt overeen met uw geboortedatum. Ten slotte komen ook de namen van uw ouders, G.(...) en L.(...), met uw gegevens overeen (landeninformatie 7). Bijgevolg is er geen enkele reden tot twijfel dat u van de Spaanse autoriteiten een visum heeft ontvangen. Toen u met de desbetreffende informatie werd geconfronteerd stelde u dat dit mogelijk was omdat de passeurs dit misschien voor u in Kiev hadden geregeld (CGVS p.4). Dit is echter niet geloofwaardig. Het eerste contact dat u en uw ouders met de passeurs hadden was immers op 10/04/2011. Op 07/04/2011 werd er voor het eerst contact gelegd met de kennis die dit kon regelen (CGVS vader p.3). Bijgevolg is het niet geloofwaardig dat de passeur, met wie er voordien op geen enkele wijze contact was, op 29/03/2011 een visumaanvraag voor u zou regelen. Hij wist toen immers nog niet dat hij uw reis zou regelen. Bovendien wordt een visum op naam uitgegeven waardoor het weinig nut heeft om dit onder uw echte naam aan te vragen terwijl u onder een valse naam reist.

Gezien uw beperkte kennis, in het licht van de strenge identiteitscontroles op de luchthaven van Yerevan en aan de grenzen van de Schengenzone, over enkele basisgegevens van uw (beweerde vals) paspoort én uw bedrieglijke verklaringen betreffende het verkrijgen van een visum dient te worden besloten dat u het niet aannemelijk kan maken dat u met een valse identiteit Armenië verliet. Bijgevolg moet worden geconcludeerd dat u legaal en met een uitreistoestemming Armenië verliet. Omwille van het feit dat, zoals uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt, men niet op een legale wijze Armenië kan verlaten nadat men voor de legerdienst werd opgeroepen, kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u in april 2011 door het leger werd opgeroepen om uw legerdienst te vervullen.

Voorts legt u geen enkele document neer dat de door u verklaarde vervolgingsvrees kan ondersteunen. Noch van het feit dat u in 2011 door het militair commissariaat werd opgeroepen, noch van de klacht die uw vader bij het militair parket neerlegde legt u enig bewijsstuk neer. U stelde dat het omwille van uw arrestatie in 2008 was dat u op een onwetmatige en dwangmatige manier voor uw legerdienst werd opgeroepen. Maar ook van deze arrestatie legt u geen enkel bewijsstuk neer. Het enige document dat u neerlegt geeft enkel aan dat u in 2008 omwille van medische redenen tijdelijk ongeschikt werd verklaard voor het vervullen van uw legerdienst. Na 3 jaar zou u een nieuwe medische controle moeten ondergaan om te kijken of u dan in staat bent om uw legerdienst te vervullen (CGVS p.3). Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat u geen enkel bewijsstuk neerlegt ter ondersteuning van uw vervolgingsvrees.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een

langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden in de nasleep van uw betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008 (zie CGVS p. 5: u verklaart dat u toen op een zwarte lijst werd geplaatst en de staat u moest straffen door u voor uw legerdienst op onwetmatige en dwangmatige op te roepen, dit zonder de vereiste medische controle, opdat u uw legerdienst in het grensgebied met Azerbeidjan zou vervullen) niet aannemelijk.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft.

Bovenstaande elementen zorgen er dan ook voor dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

De overige door u en uw ouders voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De geboorteaktes van uw ouders, het militair boekje van uw vader en het rijbewijs van uw vader bevat enkel persoonlijke gegevens maar geven geen informatie over jullie asielmotieven."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van het redelijkheidsbeginsel.

Wat betreft de controles van zijn paspoort bevestigt eerste verzoeker dat hij enkel de naam en voornaam uit het valse paspoort kende, meer diende hij niet te weten. Hij legt voorts uit dat er inderdaad vingerafdrukken zijn genomen, doch deze konden niet vergeleken worden met vroeger genomen vingerafdrukken gezien hij onder zijn naam nooit eerder vingerafdrukken heeft moeten laten afnemen. Bovendien was het voor verzoekers duidelijk dat de passeur de controleur goed kende en vermoedelijk zelfs omgekocht werd. Aangaande het visum houdt eerste verzoeker vol dit nooit te hebben aangevraagd en hier ook niet op de hoogte van was. Hij vermoedt dat de passeurs hier iets mee te maken zouden hebben. Verder laten verzoekers gelden dat het feit dat ze geen documenten hebben van de problemen die ze gekend hebben, niet te wijten is aan hen zelf. Immers, eerste verzoeker stelt per telefoon gecontacteerd geweest te zijn op het moment dat hij "niet wettelijk" werd opgeroepen om zijn legerdienst te vervullen en van de neerlegging van de klacht heeft tweede verzoeker ook geen document ontvangen. Wel wijzen ze er op dat er een begin van bewijs geleverd werd, namelijk het bewijs dat hij in 2008 omwille van medische redenen voor een periode van 3 jaar ongeschikt werd verklaard voor het vervullen van de legerdienst. Verzoekers citeren uit het UNHCR, *Handbook on procedures and criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 1992, nr. 203, en zijn de mening toegedaan dat wanneer het bewijs moeilijk geleverd kan worden, aan de asielzoeker het voordeel van de twijfel dient verleend te worden. Ze stellen dat de bestreden beslissingen meer rekening hadden moeten houden met de richtlijnen uit voormeld handboek van het UNHCR. Door dit niet te doen, werd artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag geschonden. Vervolgens voeren ze aan dat de algemene informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, niet het werkelijk beeld weergeeft van de huidige situatie in Armenië. Verzoekers zijn van oordeel dat er geen vooruitgang geboekt is in Armenië en dat de informatie waarop de bestreden beslissing gesteund is duidelijk in vraag moet worden gesteld gezien de informatie waarover ze *in concreto* beschikken een niet al te rooskleurig beeld geven van de staat Armenië. Tot

slot merken verzoekers op dat de commissaris-generaal geen enkele tegenstrijdigheid in hun asielrelaas heeft vastgesteld.

2.2.1. Vooreerst moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet te weigeren, zodat niet valt in te zien hoe artikel 52 dat aan de commissaris-generaal dezelfde bevoegdheid geeft op andere gronden, kan geschonden zijn.

De Raad wijst er voorts op dat artikel 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag geen directe werking heeft binnen de Belgische rechtsorde zodat de aangevoerde schending ervan niet dienstig is.

2.2.2. De motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet, moeten verzoekers toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissingen. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Verzoekers voeren bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.3.1. De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissingen op omstandige en duidelijke wijze uiteengezet dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door eerste verzoeker aangebrachte asielrelaas. Deze beslissingen zijn gesteund op de bevinding dat eerste verzoeker de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend omdat hij zowel zijn beweerde uitreis uit Armenië met een vals paspoort als zijn inreis in de Europese Unie totaal niet aannemelijk gemaakt heeft, omdat hij bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd over het verkrijgen van een visum, omdat hij geen enkel document kan voorleggen dat zijn vrees voor vervolging kan ondersteunen en hij ook de aangehaalde ernstige moeilijkheden na de politieke incidenten van 2008 geenszins aannemelijk kan maken.

2.2.3.2. Aangezien tweede verzoeker, G.V., en derde verzoekster, L.S., zich in voorliggend verzoekschrift louter baseren op het asielrelaas van eerste verzoeker, V.S., gaat de Raad enkel in op het relaas van deze laatste.

2.2.3.3.1. Aangaande het verweer van eerste verzoeker dat hij niet meer diende te kennen dan de naam en voornaam in het vals paspoort, verwacht de Raad niet dat alle details van een paspoort gekend zijn, doch van een vreemdeling die reist met een vals paspoort wordt wel verwacht dat hij essentiële informatie betreffende dit paspoort, zoals de naam, geboortedatum, geboorteplaats en verkregen visa, het land en het doel waarvoor de visa werden verkregen, zonder enig probleem zou kunnen meedelen, gelet op de kans die hij loopt om bij een controle aangehouden en ondervraagd te worden omtrent zijn identiteit en zijn reisdoel. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt immers dat er op de luchthaven van Yerevan zeer strikte identiteitscontroles plaatsvinden en dat er op de Armeense luchthavens strikt gecontroleerd wordt op mensen die door het leger werden opgeroepen om hun militaire dienst te vervullen (stuk 13, landeninformatie 4 en 6, respectievelijk 6 en 34, 45). Ook blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat er bij binnenkomst van Europa op strikt individuele wijze strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen (stuk 13, landeninformatie 5, 1). Eerste verzoeker beperkt zich in voorliggend verzoekschrift tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het omkeren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel concrete elementen aan te halen die de motieven en de informatie waarop deze gesteund zijn, weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Gelet op het grote risico dat eerste verzoeker liep om zowel door het luchthavenpersoneel in Yerevan als bij binnenkomst van Europa aan herhaalde identiteitscontroles te worden onderworpen, kan redelijkerwijs verwacht worden dat zijn reis grondig werd voorbereid teneinde het risico om tijdens een van de controles door de mand te vallen, te minimaliseren, temeer hij blijkens zijn verklaringen actief wordt gezocht door de Armeense autoriteiten. De vaststelling dat eerste verzoeker niet meer gegevens over het door hem gebruikte paspoort kan verstrekken, wijst naar het oordeel van de Raad op een gebrek aan medewerking en vormt een negatieve indicatie met betrekking tot zijn asielrelaas.

2.2.3.3.2. Met betrekking tot het verkregen visum stelt de Raad vast dat eerste verzoeker zijn verklaringen hoofdzakelijk herhaalt en bevestigt. Met het louter herhalen van zijn verklaringen weerlegt hij de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en de tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal gedane vaststellingen niet, waardoor deze vaststellingen door de Raad worden beaamd en overgenomen.

2.2.3.3.3. Er dient vervolgens te worden vastgesteld dat eerste verzoeker ter staving van zijn asielrelaas geen enkel document heeft neergelegd. De Raad benadrukt dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Bij het ontbreken van bewijselementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Eerste verzoeker blijft hier echter met de loutere bewering dat hij per telefoon werd opgeroepen om zijn legerdienst te vervullen evenals zijn verklaring dat zijn vader geen document ontvangen heeft van zijn neergelegde klacht, in gebreke, temeer daar uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt dat ter zake documenten hoe dan ook voorhanden moeten zijn (stuk 13, landeninformatie 6, 45). Eerste verzoeker is niet bij machte om deze informatie, gefundeerd op verschillende bronnen, met blote beweringen te weerleggen.

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868), *quod non in casu*. Bovendien merkt de Raad op dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen geen afdwingbare rechtsregels bevat zodat verzoeker er niet op kan steunen om tot de onwettigheid van de bestreden beslissing te besluiten (RvS 15 februari 2005, nr. 140.700; RvS 24 mei 2005, nr. 144.825; RvS 9 juni 2005, nr. 145.732).

2.2.3.3.4. Wat betreft de informatie omtrent de actuele situatie in Armenië waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing, stelt de Raad vast dat verzoekers zich in voorliggend verzoekschrift wederom beperken tot het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de argumentatie van de commissaris-generaal, zonder evenwel concrete, objectieve feiten of elementen die de informatie, afkomstig van Cedoca en verricht door een gespecialiseerd en onpartijdig ambtenaar, ondermijnen of in een ander daglicht stellen. Immers, de loutere stelling dat ze over informatie *in concreto* beschikken die een niet al te rooskleurig beeld geven van Armenië, volstaat niet. Deze werd niet toegevoegd aan het verzoekschrift, noch verduidelijkt.

2.2.3.4. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas en bijgevolg tot de weigering van zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het voorgaande wordt er door verzoekers geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissingen die allen steun vinden in het administratieve dossier en aldus door de Raad worden gehandhaafd.

2.2.3.5. De commissaris-generaal kon op goede gronden besluiten tot de ongegrondheid van de asielaanvraag van eerste verzoekers vader en moeder, die geen andere motieven inriep dan deze waarop hun zoon zich beriep. De bestreden beslissingen van eerste verzoekers ouders zijn afdoende gemotiveerd door te verwijzen naar de beslissing, genomen ten aanzien van hun zoon en die steun vindt in het administratief dossier (RvS 2 mei 2005, nr. 144.038).

2.2.4. De beslissingen steunen op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen die de Raad beaamt en overneemt. De beslissingen staan geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze zijn gebaseerd. Er werd geen schending van de materiële motiveringsplicht of het redelijkheidsbeginsel aangetoond.

Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.3. Verzoekers kunnen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER